

1 Mitä on kristillinen seksologia?

Seksologia on tutkimuksen ala, joka tarkastelee ihmisen seksuaalisuutta.¹ Teologia on tutkimuksen ala, joka tarkastelee oppia Jumalasta, Jumalan tahdosta ja hengellisistä asioista.² Normaalisti nämä kaksi tutkimuksen alaa eivät ota kantaa toistensa käsittelemiin aiheisiin. Raamattu on kuitenkin teos, joka käsittelee näitä molempia aiheita.

Raamatussa esitetty moraaliooppi ottaa kantaa seksuaalisuuteen monella tavalla. Myös seksologia ottaa kantaa samoihin asioihin. Jos nämä kaksi suosittelevat erilaista vastausta samaan kysymykseen, joudumme pohtimaan, kumpi tieto on oikeampaa. Tieteellisen tutkimuksen pitäisi tuottaa tarkinta totuutta, joka ihmisten on mahdollista tietää. Moderni tiede on kuitenkin joskus vahvasti poliittista ja ideologista, varsinkin seksologian alalla. Ajattelu ei ole aina vapaata tieteessä. Joskus on tärkeämpää, että tiede tuottaa poliittisesti miellyttäviä tuloksia, kuin että se tuottaa tuloksia jotka ovat totta.

Suurin osa uudesta tiedosta seksologian alalla tuotetaan sellaisten tutkijoiden toimesta, jotka edustavat liberaalia elämäntavasta. Välillä on vaikea välttyä siltä mielikuvalta, että tutkimus tuottaa tekijöidensä näköisiä tuloksia. Tieteen tekijät tutkivat aiheita jotka ovat heille mieluisia, menetelmillä jotka ovat heille mieluisia, ja päätyvät johtopäätöksiin jotka ovat heille mieluisia. Onko kaikki tutkimus aidosti

¹ Wikipedia 2022. Sexology. <https://en.wikipedia.org/wiki/Sexology> [11.11.2022].

² Wikipedia 2022. Theology. <https://en.wikipedia.org/wiki/Theology> [11.11.2022].

neutraalia ja puolueetonta, vai onko ideologia ottanut totuuden paikan tieteessä? Eri ideologioiden välinen luottamus-pula on yksi syy, miksi tarvitaan kristillistä seksologiaa: jotta voidaan todeta, tuottaako tieteellinen tutkimus samoja tuloksia myös silloin kun tutkijat ovat toisen ideologian edustajia.

Toinen syy, miksi tarvitaan kristillistä seksologian tutkimusta, on se että yleisen seksologian tutkijoita ei kiinnosta tutkia monia sellaisia asioita, jotka olisivat relevantteja kristinuskon kannalta. Tietoa ei ole, koska ketään ei kiinnosta tuottaa sitä. Tämä kirja sisältää paljon sellaista tietoa, jota liberaali seksologian tutkimus ei katso tarpeelliseksi tuottaa. Ei siksi, etteivätkö nämä aiheet voisi kuulua myös yleisen seksologian alaan, vaan siksi että tutkijoiden kiinnostus ja prioriteetit ovat muissa aiheissa.

Raamattu kieltää paljon asioita, ja kehottaa tekemään monia asioita. Kristillisessä seksologiassa tutkimuksen kohteena voi olla myös Raamattu, mitä se sanoo seksuaalisuudesta, ja millä erilaisilla tavoilla se voidaan ymmärtää. Pääasiallinen tutkimuksen kohde on kuitenkin ihminen: miten Raamatussa olevia ohjeita noudatetaan käytännössä, ja tekeekö se ihmiset onnelliseksi?

Onko kristillinen seksologia konservatiivisempaa kuin yleinen seksologia? Voi ollakin, mutta se riippuu täysin siitä henkilöstä, joka tutkii seksuaalisuutta ja kristillistä moraalioppia rinnakkain. Kristinuskon keskuudessa esiintyy monenlaista moraalista ajattelua, erittäin konservatiivisesta aina äärimmäisen liberaaliin asti.

Kristillisen seksologian roolina ei ehkä ole laatia kristillistä moraalioppia, yhtä ainoaa totuutta, vaan tuottaa mahdollisimman luotettavaa ja totta olevaa tietoa, jonka perusteella hengellisten johtajien on mahdollista etsiä suuntaa kristilliselle moraaliopille, vastuullisesti ja tosiasiodien pohjalta.

Tässä teoksessa tarkastellaan seksuaalisuutta ja moraalioppia erittäin laajasti. Ei vain yhtä vaihtoehtoa, joka on kirjoittajan mielestä paras ja suositeltavin, vaan kaikkia melko yleisesti tunnettuja vaihtoehtoja, olivatpa ne kuinka hyviä tai huonoja tahansa. Kirjoittajan oma henkilökohtainen asenne saattaa paistaa tekstistä läpi paikoitellen, mutta se ei jää silti ainoaksi totuudeksi jonka olemassaolosta kerrotaan lukijalle. Jos tämä teos pyrkii käännyttämään lukijan jonkun ajattelutavan taakse, menetelmänä ei ole se että lukijalle mainittaisiin vain yksi suositeltava vaihtoehto, ja muista vaihtoehtoista

vaiettaisiin kokonaan. Siihen täytyy voida luottaa, että todulla on varaa asettua epätotuuksien rinnalle vertailtavaksi. Totuus ei tarvitse tuekseen kaikkien vaihtoehtoisten käsitysten sensuroimista pois näkyvistä.

Sensuurista puheen ollen, sellainen varoituksen sana on hyvä mainita, että tämä teos ei ole sopivaa materiaalia kovin nuorille lukijoille. Joidenkin lukijoiden mielestä tässä kirjassa saattaa olla paljon sellaista tietoa, joka on tarpeetonta, outoa, sopimatonta, häpeällistä, syntistä, paheksuttavaa, röyhkeää, vahingollista, raivostuttavaa, surullista tai ahdistavaa.

Jos asia on näin, kannattaako tätä teosta lukea? Voiko tämä teos olla vahingollinen lukijan herkälle ja puhtaalle mielelle? Saattaa ollakin. Lukijan täytyy itse päättää omat tavoitteensa elämässä, haluaako hän paeta vaikeita asioita, joita esiintyy tavallisten ihmisten elämässä melko yleisesti, säilyttääkseen oman pyhyytensä ja puhtautensa? Jos et pysty kohtaamaan tätä kirjaa yksin kotona kaikessa rauhassa, kuinka pystyisit kohtaamaan positiivisella tavalla jonkun oikean ihmisen, jonka elämä on sellaista kuin kuvaillaan tässä teoksessa, auttaaksesi häntä kohti jotain parempaa? Ehkä on sitenkin parempi, että suutut tälle kirjalle, etkä jollekin oikealle ihmiselle.